

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נזיר דף מו.

מאימתי מותר לנזיר לשתות יין ולהטמא למתים?

ומניין?	מתי?	
דכתיב "ואחר ישתה הנזיר יין" - משמע אחרי כל המעשים	אחר כל המעשים ¹	לת"ק דמתניתין, ולר' אליעזר דברייתא
דכתיב "ואחר" וגו' ודרשינן גז"ש מ"אחר התגלחו" ²	אחר שנזרק עליו אחד מהדמים	לר"ש דמתניתין, ולחכמים דברייתא

נזיר דף מו:

נזיר שנמרט שער ראשו, מה דינו בתגלחת?

אליבא דב"ה	אליבא דבית שמאי	
צריך - ויעביר התער על ראשו	אינו צריך - דאין לו תקנה ⁴	ללישנא קמא ולר' פדת ³
צריך - ואין לו תקנה	אינו צריך - ולא צריך להעביר תער ⁵	ללישנא בתרא

נזיר שגילח על זבחו באופנים דלהלן מה דינו?

הביא עולה או שלמים ונעשו שלא לשמן ⁷	הביא קרבן ונמצא פסול ⁶ או חטאת שקרבה שלא לשמה	
תגלחתו ושאר זבחיו פסולים	תגלחתו ושאר זבחיו פסולים ⁸	לרבנן
תגלחתו כשרה וכן שאר זבחיו ⁹	תגלחתו ושאר זבחיו פסולים	לר' שמעון

¹ דהיינו אחרי שבישלו את איל השלמים, ונטל הכהן זרוע בשלה ממנו וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחת ונותנם על כפי הנזיר ועשו תנופה. וכבר קודם לכן נעשתה התגלחת וגמר הבאת קרבנותיו.

² הגמי' שואלת מ"ט דרבנן, משום שטעמו של ר' אליעזר (ות"ק דמתניתין) מובנים, משום שכך הבנת פשטות הפסוק ד"אחר ישתה הנזיר יין" - משמע אחר כל המעשים. אבל על חכמים קשה מ"ט, ומתוצאת הגמי' שהם לומדים גז"ש מקרא (במדבר ו: יט) דכתיב "ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו" וילפינן "אחרי" "אחר" מה שם אחר מעשה יחידי אף כאן דכתיב "ואחר ישתה הנזיר יין" אחר מעשה יחידי.

³ ר' פדת אמר שב"ש ור' אליעזר אמרו דבר אחד. דאמר ר' אליעזר גבי מצורע שצריך בטהרתו נתינת דמים על בהן יד ורגל הימניים, שאם אין לו בהן יד ורגל אין לו טהרה עולמית, ולא מועיל לתת על מקומם או לתת על יד שמאל, וזה כדעת ב"ש כאן שצריך ואין לו תקנה, ולא אומרים שיצא ידי חובה במה שיעביר את התער על מקום השער.

⁴ אליבא דר' אליעזר דס"ל דתגלחת מעכבת.

⁵ והיינו שבאו ב"ש להקל שלא צריך אפי' להעביר תער על מקום שהיה שם שער.

⁶ דהיינו שנשפך הדם או יצא או נטמא, ובחטאת אם שחטה שלא לשמה ג"כ נפסל הקרבן.

⁷ דהדין הוא שהם לא נפסלים במחשבת שלא לשמה, אולם הם אינם עולים לבעלים לשם חובה, ודינם כמו קרבן נדבה.

⁸ דנמצא שגילח על קרבן פסול, ואין תגלחתו תגלחת. וכיון שעתה הוא מגולח בתגלחת פסולה והביא שני קרבנות - גם הם נפסלים, דהרי הוא צריך קודם לגדל שער (לי יום לרבנן וז' ימים לר"א).

⁹ ס"ל לר' שמעון שנוזיר שגילח על שלמי נדבה יצא ידי חובה הגם שאינם עולים לו לשלמי נזיר, וכן כאן הגם שלא עלה לו הקרבן שנעשה שלא לשמה, וצריך לחזור ולהביא או עולה או שלמים, מ"מ התגלחת עלתה לו, וממילא שאר השני קרבנות שהביא אח"כ לשמה ג"כ עלו לו.